

Rigsdagen — enten det nu bliver i 1914, som jeg tænker mig, eller i et senere Aar —, at Rigsdagen tog en anden Beslutning, saa vilde det være uheldigt, om man allerede havde bygget denne Bro. Der er et andet Forhold, som staaar i meget nær Forbindelse med dette, og det er det, at Færgeforholdene derovre ere saa vanskelige, at man ikke kan forlange, at Kommunalbestyrelserne derovre eller private skulle bære Omkostningerne ved den Færgefart, som er bleven nødvendig paa Grund af den stærke Udvidelse af Hvide Sande-Løbet. Behøerne derovre have ogsaa i den Anledning henvendt sig til mig om at søge en Bevilling i det nævnte Øjemed. Jeg har dertil svaret, at saa længe Forhandlingerne staa paa om Kommissionens Forslag, som gaar ud paa at bygge en Bro, vilde jeg finde det urimeligt at henvende mig til Finansudvalgene angaaende denne Sag. Hvis det viste sig, at Forslaget blev gennemført i Rigsdagen, vilde det nemlig være unødvendigt, og først hvis det modsatte viste sig, var det Tidspunktet at henvende mig til Finansudvalgene i denne Sag. Som Forholdene nu foreligge, og selv med Udsigt til, at det foreliggende Lovforslag bliver gennemført, kunde det muligvis være praktisk at udskyde Spørgsmaalet om at bygge denne Bro; og jeg bliver da eventuelt nødt til at henvende mig til Finansudvalgene i næste Rigsdagssamling for at søge en Bevilling til Støtte for Færgeforholdene derovre ved Hvide Sande, indtil der bliver en endelig Ordning, som forhaabentlig ogsaa kan tilfredsstille i saa Henseende.

I øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa hele denne Sag. Der var mange Ting, jeg kunde have Lyst til at fremdrage, mange Ting af det, der er blevet sagt fra Modstandernes Side om det foreliggende Forslag, som jeg kunde have Lyst til at imødegaa, men jeg tror ikke, at det nu for Sagen har nogen som helst Betydning; enhver har vistnok taget sit Standpunkt med Hensyn til, hvorledes han vil stemme i denne Sag, og der er talt saa meget baade for og imod den tidligere, at det vilde være vanskeligt at finde nye Argumenter, og jeg skal derfor ikke gentage de gamle, jeg har brugt, men skal slutte med paa ny at anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Eduard Larsen: Jeg vil gerne med det samme takke den højtærede Minister, fordi han gjorde Forsøg paa at bringe Klarhed med Hensyn til de to Punkter,

som jeg særlig spurgte om, nemlig for det første, hvad der skulde forstaaes ved det tilstrækkelige. Jeg forstaaer det saaledes, at der skal være et Holdepunkt i det Vandbygningsvæsenet efterhaanden konstaterer, og paa den anden Side et Holdepunkt i de Skadeserstatninger, der blive gjorte gældende af Befolkningen. Det var imidlertid mindre for at tale om dette, jeg bad om Ordet. Det andet, jeg vil takke den højtærede Minister for, er, at han saa utvetydig erklærede, at under de i Lovgivningen Forudsætninger skal der efter den 1. Januar 1914 fremsættes et Lovforslag om en endelig Ordning. Jeg accentuerer dette meget stærkt; thi det betyder, at Sagen eventuelt kommer til at foreligge i en helt anden Form for os end nogen Sinde før. For det første kan der komme til at foreligge en helt anden Plan end den, der hidtil har været Tale om, og for det andet, og det er det afgørende, betyder det, at man til den Tid ikke kan komme med Flikværk paa Hvide Sande, at man ikke kan komme med en halv eller en kvart Plan med Hensyn til Hvide Sande, med Moler hist og her og forskellige Indbygninger, men man maa komme med en Plan, som med eet Slag vil afdække, at dette er et Spørgsmaal om en Udgift paa 3—4 Mill. Kr. I det Øjeblik staaar Rigsdagen, hvor den skal staa. Jeg takker den højtærede Minister for, at han har givet os Lejlighed til at faa dette at vide,

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg maa hævde overfor det ærede Medlem, som nu talte (Eduard Larsen), at i min Udtalelse ikke udtrykkeligt ligger dette, at der den 1. Januar 1914 skal fremsættes et Forslag til en endelig Ordning, hvis det viser sig, at de her foreslaaede Arbejder have virket godt. Jeg har kun udtalt, at den Minister, som til den Tid faar til Opgave at fremsætte Forslag paa ny om denne Sag, ogsaa kunde gaa den Vej, hvis Forholdsreglernes Utilstrækkelighed ikke er konstateret, at komme frem paa Rigsdagen med et Forslag, som gaar ud paa at forlænge Forsøgsfristen, et Forslag, som Rigsdagen kan behandle frit og gøre til et Forslag om en endelig Ordning, om man vil, til den ene eller anden Side. Det har været min Mening.

Eduard Larsen: Det glæder mig, at jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning med det samme, thi nu slaar Ministeren fuldstændig i Kvas, hvad han lige havde sagt. Den højtærede Minister sagde